

писвачъ се е изразилъ. По този въпросъ не съществуватъ абсолютно никакви данни; така щото на тази мисль може да се гледа като на чиста измислица, която си остава за смѣтка на съчинителя ѝ).

Прѣзъ управлението на Омъртага се подкачило и гонение на християнитѣ въ България. То е било въведено отдавна въ България. За распространението на християнството въ Дардания и Мизия прѣзъ Адриановото царуване се намиратъ интересни свѣденія въ житието на св. Лавра и Флора; този паметникъ се намира въ Ватиканската библиотека на пергаментенъ ржкописъ подъ № 1671. Житието не е издадено, та за това изслѣдователитѣ не сж имали до сега възможность да се ползватъ отъ него. Прѣзъ това гонение искрани сж били множество християни, между които се намиралъ и одринския епископъ Мануилъ, който билъ плененъ отъ Крѣма, при привзиманieto на гр. Одринъ и закаранъ въ България. Паметта на тѣзи пострадали християни отъ българитѣ православната черква имъ отбѣлѣзала на 22 Януарий; по тази случка се съставили и пролози. Въ извѣстната пѣкъ мишелогия, написана по заповѣдъ на византийския императоръ Василия Българоубица, ето буквално какво ни се съобщава по случай прѣслѣдванието на християнитѣ въ България.

„Подвигъ на св. Мануила, Георгия, Лѣва и на закланитѣ съ тѣхъ наедно отъ безбожницитѣ българии . . .

„Въ царуването на Лѣва Арменинъ, Крѣмъ, вождѣтъ на „българитѣ, като се опжти съ много войска срѣщу Одринъ въ „Тракия, го привзѣ по военненъ законъ. Съ града заедно той „взе въ пленъ и светѣйшия епископъ Мануила и испърво като „му отрѣза ржцѣтъ отъ рамената, сетнѣ го прѣсполови съ „сабята и го исхвърли като лешъ на звѣроветѣ. Зарадъ грѣхътъ той биде ослѣпенъ, намразенъ отъ своя народъ и удушень съ вжжета.

„Като наслѣди властѣта на българитѣ Цокъ най-безбожния, изведе всичкитѣ затворници християни, стратеги, пресвѣтери, дякони и миряни (свѣтски лица) и ги застави да се „отрѣкатъ отъ християнството, защото българитѣ не бѣхж „християни. А тѣ като не склониха, едни обезглави, а други, „като истезава различно и безмилостно, ги изби“.